

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 2Sfk/80/2022
Identifikačné číslo spisu: 3021200432
Dátum vydania rozhodnutia: 29. januára 2024
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: predsedníčka senátu, sudkyňa spravodajkyňa
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:3021200432.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Mariána Trenčana a prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD., v právnej veci žalobcu: Ing. Jozef Pribula, miesto podnikania: Rožkovany 176, Rožkovany, IČO: 34 812 296, zastúpený: JUDr. Marek Radačovský, advokát, so sídlom: Žriedlová 3, Košice, IČO: 35 553 961, proti žalovanému (sťažovateľovi): Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom: Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. 102049316/2021 zo dňa 28. októbra 2021, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/149/2021 - 202 zo dňa 22. júna 2022, takto

r o z h o d o l :

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .
- II. Žalobcovi p r i z n á v a právo na úplnú náhradu trov kasačného konania.

O d ô v o d n e n i e

I. Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Daňový úrad Trenčín (ďalej aj len „prvostupňový správny orgán“ alebo „správca dane“) vykonal u žalobcu daňovú kontrolu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobia december 2016 a august 2017. O výsledku daňovej kontroly za kontrolované zdaňovacie obdobie správca dane vyhotovil Protokol č. 100356559/2020 zo dňa 05.02.2020. V rámci daňovej kontroly preveroval zdaniteľné obchody uskutočnené medzi žalobcom a deklarovateľom Cino s.r.o. (ďalej aj „deklarovaný dodávateľ“). Predmetom zdaniteľných obchodov bolo dodanie kabeláže a súvisiaceho tovaru. Žalobca nakupoval od deklarovateľného dodávateľného tovar, ktorý následne využíval pri montážnych prácach kabeláží pre svojich odberateľov Soitron s.r.o. a TEMPEST, a.s. v objekte Volkswagen Bratislava.
2. Správca dane na základe výsledkov vykonanej daňovej kontroly a vyrubovacieho konania vydal rozhodnutie č. 100805431/2021 zo dňa 11.05.2021 o určení rozdielu dane v sume nadmerného odpočtu 14 890,04 eur na DPH za zdaňovacie obdobie august 2017 podľa § 68 ods. 6 zákona č. 563/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej aj „daňový poriadok“).
3. Správca dane prvostupňové rozhodnutie odôvodnil tým, že vo vzťahu k zdaniteľným obchodom uskutočnených s deklarovateľným dodávateľom žalobca neuniesol dôkazné bremeno v daňovom konaní,

keď nepreukázal, že sa deklarované zdaniteľné obchody uskutočnili (teda nepreukázal splnenie hmotnoprávnych podmienok odpočtu DPH).

4. Žalobca podal odvolanie proti rozhodnutiu správcu dane, ktoré žalovaný preskúmaným rozhodnutím potvrdil a odôvodnil nasledovne:

- pochybnosti správcu dane o reálnosti fakturovaného dodávateľa sú založené na relevantných faktoch, ktoré nesvedčia možnosti, aby mohol deklarovaný dodávateľ reálne dodať žalobcovi tovar uvedený na sporných faktúrach. Sporné faktúry z dôvodu, že nezodpovedajú skutočnosti, nepredstavujú zákonný podklad na odpočet DPH,
- v posudzovanom prípade nie sú pochybnosti o reálnosti uskutočnených zdaniteľných plnení žalobcu, ale pochybnosti sú v reálnosti prijatých zdaniteľných plnení žalobcu od deklarovaného dodávateľa, z ktorých si žalobca uplatnil právo na odpočítanie DPH,
- šetrením správcu dane bolo zistené, že sa žalobca stal odpočítaním DPH od deklarovaného dodávateľa súčasťou fakturačného reťazca daňových subjektov, v ktorom došlo k narušeniu neutrality DPH neodvedením dane u daňového subjektu Verbus group s.r.o., ktorý nevykázal žiadne uskutočnené zdaniteľné plnenia pre spoločnosť ZWYRO s.r.o., ktorá bola dodávateľom priameho deklarovaného dodávateľa Cino s.r.o.. Daň teda nebola priznaná a odvedená do štátneho rozpočtu uvedenou spoločnosťou, pričom spoločnosť ZWYRO s.r.o. si uplatnila nárok na odpočítanie dane, čím došlo k porušeniu princípu neutrality DPH,
- správca dane dôvodne nepovažoval za potrebné vypočítať žalobcom navrhovaných svedkov (osoby vykonávajúce montáže pre žalobcu), pretože nebolo spochybnené uskutočnenie zdaniteľných plnení na výstupe. Napriek tomu ich však správca dane predvolal na výsluch, ktorý sa avšak neuskutočnil z dôvodu mimoriadnej krízovej situácie. Navyše niektorí z navrhovaných svedkov boli už vypočutí v rámci inej daňovej kontroly. Nevzhladol tiež ako problematické neuskutočnenie miestneho zisťovania v závode VW Slovakia, a.s. na návrh žalobcu, keďže správca dane získal evidencie vstupov a výstupov z tohto závodu.

II. Konanie na správnom súde

5. Žalobca podal proti preskúmanému rozhodnutiu žalovaného správnu žalobu, ktorou sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie. Správny súd zrušil preskúmané rozhodnutie žalovaného podľa § 191 ods. 1 písm. d) a e) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), teda z dôvodu nesúladu so zákonom je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, a súčasne vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Napadnutý rozsudok odôvodnil nasledovne:

- je jednoznačne povinnosťou správcu dane zistiť skutkový stav veci čo najúplnejšie. V tomto kontexte je dôvodná námietka žalobcu, že bol nedostatočne zistený skutkový stav veci, keďže správca dane nevykonal žalobcom navrhnuté dôkazy (výsluchy svedkov). Ak žalobca tvrdí, že navrhnutí svedkovia preukážu reálne dodanie tovaru, je povinnosťou správcu dane takýto dôkaz vykonať,
- správca dane a žalovaný vo svojich rozhodnutiach nerešpektovali základnú zásadu v skutkovo zhodných prípadoch rozhodovať rovnako. Poukázal pritom na rozhodnutia vydané v dôsledku iných daňových kontrol vykonaných u žalobcu, pričom žalovaný rozhodnutia správcu dane zrušil a veci vrátil na ďalšie konanie pre nedostatočne zistený skutkový stav s tým, že žalovaný správcovi dane vytkol nevypočítanie žalobcom navrhnutých svedkov. Žalovaný v obdobných veciach nerozhodol jednotne, čo je v rozpore so základnou zásadou uvedenou v § 3 ods. 9 daňového poriadku. V prípade nerešpektovania tejto základnej zásady pri rozhodovaní potom žalovaný zaťaží svoje rozhodnutie nezákonnosťou, nakoľko vydanie rozdielnych rozhodnutí v totožných veciach nie je možné zákonným spôsobom zdôvodniť a teda takéto rozhodnutie bude vždy nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, ako tomu bolo práve i v tomto prípade.

III. Konanie na kasačnom súde

6. Žalovaný (sťažovateľ) podal proti rozsudku kasačnú sťažnosť z dôvodu, že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP.

7. Kasačnú sťažnosť odôvodnil nasledovne:

- je na správcovi dane vykonávaným dokazovanie a jeho úvaha, aké dôkazy vykoná, akým spôsobom dokazovanie doplní, akú hodnovernosť, dôkaznú silu a schopnosť zvrátiť závery vyplývajúce z realizovaného dokazovania z nich vyvodí, a to predovšetkým s prihliadnutím na

skutočnosti a dôkazy vyplývajúce zo zistení, ktoré už má správca dane v priebehu konania k dispozícii. Správca dane v celom konaní zásady daňového konania (zásada voľného hodnotenia dôkazov, a zásada objektívnej pravdy) dodržal, svoje dôkazy vyhodnotil jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti,

- daňový subjekt si musí zaobstarat' dostatok dôkazných prostriedkov preukazujúcich uskutočnenie zdaniteľného obchodu deklarovaného predloženou faktúrou, ako aj to, že jeho realizáciu zabezpečil dodávateľ uvedený na faktúre. V prípade, že takéto dôkazy v daňovom konaní nepredloží, vystavuje sa riziku, že neunesie dôkazné bremeno, čo môže mať za následok neuznanie práva na odpočítanie DPH,

- žalobca v uvedenom prípade neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že splnil zákonné podmienky oprávňujúce ho uplatniť si právo na odpočítanie dane zo sporných faktúr, nakoľko skutočnosti uvedené na faktúrach nezodpovedajú reálnemu plneniu vykonanému deklarovaným dodávateľom. Žalobca nepreukázal, že plnenia reálne dodal deklarovaný dodávateľ a plnenia boli dodané tak, ako je deklarované dodávateľom uvedenými na faktúrach, deklarovaným spôsobom a v deklarovanom rozsahu. Žalobca v uvedenom prípade porušil hmotnoprávne podmienky, ktoré stanovuje zákon o DPH. Správca dane preukázal, že tovar žalobcovi nedodal dodávateľ uvedený na faktúre,

- skutočnosť, že správca dane nepreveril dostatočne skutkový stav v iných zdaňovacích obdobiach a u iných dodávateľov, nemôže mať podľa žalovaného za následok nezákonnosť rozhodnutia za predmetné zdaňovacie obdobie, kedy zdaniteľné obchody správca dane podrobne preveril, skutkový stav dostatočne zistil a zistenia zákonným spôsobom vyhodnotil. Žalovaný mal za to, že v predmetnom prípade nielenže riadne a podrobne vyhodnotil zistený skutkový stav, ale aj vzniknutý rozdiel riadne odôvodnil. Pre uvedené nie je možné porovnávať prejednávajúcu vec s konaniami, v ktorých došlo k zrušeniu rozhodnutí správcu dane,

- v konaniach, na ktoré odkázal súd boli vykonané iné dôkazy, boli vypočutí iní svedkovia, a dodávateľmi boli iné subjekty (január 2016 - marec 2016 ELCOM - KE s. r. o, apríl 2016 - september 2016 EU trade spol. s. r. o. a november 2016 EM Slovakia spol. s r. o.). Predmetom prieskumu v tomto konaní bol iný dodávateľ (Cino s.r.o.). K uvedenému poukázal aj na rozhodovaciu prax kasačného súdu sp. zn. 5Sžfk/23/2018 zo dňa 30.04.2019,

- výpovede zamestnancov žalobcu by nemohli potvrdiť reálnosť dodania materiálu zo strany deklarovaného dodávateľa, keďže zamestnanci žalobcu mali vykonávať len montáže kabelážnych systémov pre odberateľa, čo správca dane nerozporoval. Podľa vyjadrenia žalobcu mal byť pri preberaní tovaru od deklarovaného dodávateľa prítomný len konateľ osobne a bývalý konateľ dodávateľa. Z uvedeného je zrejmé, že zamestnanci žalobcu neboli prítomní pri preberaní tovaru od deklarovaného dodávateľa a nemohli by potvrdiť, že tovar bol dodaný práve týmto dodávateľom. Správca dane preto nepovažoval za potrebné vypočúť ako svedkov zamestnancov, ktorí pre žalobcu mali vykonávať montážne práce, pretože správca dane nespochybňuje jeho uskutočnené zdaniteľné plnenia. Napriek tomu správca dane predvolal ako svedkov označených pracovníkov žalobcu, ale z dôvodu prijatých opatrení v súvislosti s mimoriadnou krízovou situáciou bol správca dane povinný zrušiť všetky plánované ústne pojednávania so svedkami,

- aj napriek tomu, že sa miestne zisťovanie v závode VW Slovakia, a.s. nezrealizovalo, správca dane získal evidencie vstupov a výstupov od spoločnosti VW Slovakia, a.s. Ak by svedok dodával tovar priamo do závodu Volkswagen Slovakia, a.s. Bratislava, potom podľa zistení správcu dane musel mať povolený vstup do areálu motorovými vozidlami. Z podkladov, ktoré poskytla spoločnosť VW Slovakia, a.s. však vyplýva, že bývalí konatelia deklarovaného dodávateľa sa v evidencii ochrany závodu VW Slovakia, a.s. nenachádzali. V zdaňovacom období august 2017, podľa dodávateľských faktúr, mal byť materiál deklarovaným dodávateľom dodaný v dňoch 04.08.2017, 14.08.2017, 18.08.2017, 23.08.2017, 30.08.2017, ale správca dane z evidencie vstupov a výstupov spoločnosti VW Slovakia, a.s. zistil, že žalobca mal zaznamenaný vstup do závodu iba dňa 16.08.2017. V ostatných dňoch žalobca nemal evidované žiadne vstupy a výstupy do areálu VW Slovakia, a.s.. Neskôr už žalobca zmenil svoje tvrdenie, keď tvrdil, že preverovaný materiál nakúpený od deklarovaného dodávateľa preberal ešte pred výrobným závozom, čím si vo svojich tvrdeniach vzájomne odporuje. Žalobca upravil svoje vyjadrenie ohľadom miesta odovzdania materiálu pravdepodobne potom, čo správca dane predložil vyhodnotenú evidenciu vstupov a výstupov osôb umožňujúcim vstup do areálu spoločnosti VW Slovakia, a.s. Túto zmenu tvrdenia žalobcu žalovaný vyhodnotil ako účelovú, a preto aj z uvedeného dôvodu vykonanie miestneho zisťovania nepovažoval za potrebné. K uvedenému tiež

poukázal na iné rozhodnutia senátov správneho súdu v obdobných veciach žalobcu, podľa ktorých nebolo potrebné vo veci doložiť žalobcom navrhnutých svedkov a vykonať miestne zisťovanie.

8. Pre vyššie uvedené dôvody sťažovateľ navrhol zrušiť napadnutý rozsudok správneho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie podľa § 462 ods. 1 SSP, alebo aby zmenil napadnutý rozsudok správneho súdu tak, že sa žaloba zamietla podľa § 462 ods. 3 SSP.

9. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zotrval na svojich predchádzajúcich tvrdeniach. Uviedol, že správca dane v priebehu kontroly nespochybnil ani jednu odberateľskú faktúru vystavenú žalobcom pre jeho odberateľov, či jeho ekonomickú činnosť. Ďalej uviedol, že deklarovaný dodávateľ nebol v čase realizovania zdaniteľných plnení nekontaktný, s čím sa žalovaný nevysporiadal. Žalovaný sa podľa jeho názoru nedostatočne vysporiadal s odôvodnením odlišnej rozhodovacej praxe v už spomínaných zdaňovacích obdobiach, ako aj s nevykonaním navrhovaných dôkazov, keď neuskutočnil výpovede svedkov z dôvodu pandémie Covid-19. Poukázal taktiež na znenie rozsudku NS SR sp. zn. 1Vs/1/2020, podľa ktorého bolo povinnosťou správcu dane vykonať žalobcom navrhnuté dôkazy, a rovnako nepotvrdenie uskutočnenia zdaniteľných plnení dodávateľom, nepodanie daňového priznania nebolo dostatočné na vyvodenie záveru, že nebol preukázaný nárok na odpočítanie DPH. Rovnako namietol, že kasačná sťažnosť nebola spísaná osobou, ktorá by mala právnické vzdelanie.

IV. Konanie pred kasačným súdom

10. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v postavení kasačného súdu (ďalej aj „kasačný súd“) preskúmal vyššie uvedený rozsudok správneho súdu v rozsahu podanej kasačnej sťažnosti. Jeho pôsobnosť pre toto konanie a rozhodnutie je daná v § 11 písm. h) SSP a § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení (ďalej len „zákon o súdoch“).

11. Kasačný súd s ohľadom na § 455 SSP nepovažoval za potrebné nariadiť vo veci pojednávanie a rozhodol o kasačnej sťažnosti bez jeho nariadenia. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 29. januára 2024 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

12. So zreteľom na § 439 ods. 1, § 442 ods. 1, § 443 ods. 2 SSP kasačný súd skonštatoval, že podaná kasačná sťažnosť smeruje proti rozsudku, voči ktorému je prípustná, bola podaná včas a oprávnenou osobou.

13. Kasačný súd následne preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu a v medziach kasačnej sťažnosti aj rozhodnutia správnych orgánov a vyhodnotil kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú. Bližšie tieto závery odôvodňuje v nasledovnom texte.

V. Právne posúdenie veci kasačným súdom

14. Kasačný súd po preskúmaní prejednávanej veci zistil, že obdobná vec pod sp. zn. 5Sfk/80/2022 totožného sťažovateľa a žalobcu už bola predmetom jeho právneho posúdenia. Vo veci sp. zn. 5Sfk/80/2022 bolo súdom preskúmané rozhodnutie žalovaného, ktorým bol žalobcovi odmietnutý nárok na odpočet DPH a vyrubený rozdiel dane z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalobcom ohľadom preukázania splnenia hmotnoprávnych podmienok odpočtu DPH. Správny súd svojím rozsudkom zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že nevykonával navrhnuté dôkazy žalobcu a zároveň nerozhodol v súlade so zásadou daňového konania v skutkovo zhodných prípadoch rozhodovať rovnako. Kasačná sťažnosť vo veci sp. zn. 5Sfk/80/2022 teda pozostávala z obsahovo totožných argumentov, ako je tomu v prejednávanej veci.

15. Vzhľadom na uvedené v predošlom odseku kasačný súd vzhliadol dôvody na postup podľa § 464 ods. 1 SSP, v dôsledku čoho už len poukazuje na odôvodnenie rozsudku kasačného súdu sp. zn. 5Sfk/80/2022 z 30. novembra 2023:

„33. Kasačný súd po preskúmaní súdneho a administratívneho spisu konštatuje, že sťažovateľ a správca dane založili svoje rozhodnutia so záverom nepriznania práva na odpočet DPH jednak na tvrdenom nepreukázaní hmotnoprávnych podmienok na priznanie tohto práva (dodania tovaru zo strany deklarovaného dodávateľa) a okrajovo aj na účasti žalobcu na obchodnom reťazci poznačenom daňovým podvodom.

34. V prípade preukazovania daňového podvodu a účasti na ňom dôkazné bremeno ťaží primárne správcu dane, ale pri hmotnoprávnych podmienkach práva na odpočet DPH a ich preukazovaní je toto dôkazné bremeno prioritne na daňovom subjekte. V danom prípade je v administratívnom spise jasne zachytená pochybnosť správcu dane o dodaní tovaru deklarovaným dodávateľom osobe žalobcu.

Úvahy o daňovom podvode zo strany sťažovateľa a správcu dane vníma kasačný súd ako zanedbateľné, keďže podstatná čas dokazovania, ako aj odôvodnenia napadnutých rozhodnutí ukazujú zameranie na nesplnenie hmotnoprávnych podmienok odpočtu DPH.

35. K záveru správneho súdu, ktorý konštatoval nepreskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného z dôvodu, že malo dôjsť k odklonu od jeho rozhodovacej činnosti týkajúcej sa zdaňovacieho obdobia roku 2016, kasačný súd uvádza, vo vzťahu k danému právnemu hodnoteniu vníma kasačnú námietku sťažovateľa, ako dôvodnú.

36. Sťažovateľ v súvislosti s odlišnou rozhodovacou praxou v iných zdaňovacích obdobiach za rok 2016 vyslovil odlišné skutkové alebo právne závery, ako urobil v prejednávanej veci, tieto jeho závery vzhľadom na iný skutkový stav (napr. čas realizácie obchodov, odlišní dodávatelia, iná daňová kontrola, odlišní vypočítaní svedkovia) nie je možné automaticky aplikovať pre zdaňovacie obdobie december 2016.

37. Ak správny súd vyhodnotil, že medzi zdaňovacím obdobím december 2016 a ostatnými zdaňovacími obdobiami: január 2016, február 2016, marec 2016, apríl 2016, máj 2016, jún 2016, júl 2016, august 2016, september 2016, november 2016 existovalo konkrétne prepojenie, ktoré malo poukazovať na odlišný prístup žalovaného, potom mal správny súd dôkladne popísať a odôvodniť vzťah medzi týmito kontrolami. Vzhľadom na to, že správny súd bližšie nešpecifikoval konkrétne prepojenia medzi týmito dvoma kontrolami, bez ďalšieho nie je možné záver o odklone od rozhodovacej činnosti žalovaného a nepreskúmateľnosti napádaného rozhodnutia zo strany kasačného súdu potvrdiť. Napriek tomu kasačný súd nehodnotí tento záver správneho súdu ako vadu, ktorá je spôsobilým dôvodom pre zrušenie rozhodnutia správneho súdu.

38. Vytýkané porušenie zásady v skutkovo zhodných prípadoch rozhodovať rovnako, malo svoj základ v skutočnosti, že sťažovateľ v ostatných zdaňovacích obdobiach (nevnímajúc december 2016) vyhodnotil ako nedostatočne zistený skutkový stav správcou dane, z dôvodu nevypočítania žalobcom navrhovaných svedkov. Pritom obdobná námietka žalobcu smerovala aj v tomto prípade. Sťažovateľ síce argumentuje odlišnými skutkovými okolnosťami a odlišnou osobou deklarovaného dodávateľa, napriek tomu je kasačný súd toho názoru, že títo požadovaní svedkovia mali byť riadne vypočítaní.

39. Neobstojí pritom argumentácia, že z dôvodu prijatých opatrení v súvislosti s mimoriadnou krízovou situáciou bol správca dane povinný zrušiť všetky plánované ústne pojednávania so svedkami. Správca dane vychádzal zo svedeckých výpovedí H. J., D. O. a H. R., ako však sám vyhodnotil, tieto výpovede sa ukázali ako rozporné, preto bolo jeho povinnosťou za účelom riadneho zistenia skutkového vzťahu vypočítať aj ostatných navrhovaných zamestnancov žalobcu.

40. Kasačný súd uznáva, že v danej veci spochybnil správca dane aj sťažovateľ značným spôsobom skutočnosť, že tovar mal byť žalobcovi dodaný deklarovaným dodávateľom. Avšak nevypočítaním žalobcom navrhovaných svedkov s ohľadom, že žalobca bol zaťažený dôkazným bremenom a iným spôsobom, ako svedeckými výpoveďami nevedel dokázať, že tovar bol dodaný, tak ako bolo uvedené na faktúrach, sa sťažovateľ dopustil závažného procesného pochybenia, pre ktoré musí predmetnú kasačnú sťažnosť kasačný súd zamietnuť.

41. Kasačný súd považuje za potrebné dodať, že tieto závery neznamenajú automaticky, že žalobcovi má byť priznané právo na odpočet dane z predmetného dodania tovaru. Je však na správcovi dane, resp. žalovanom, aby jednoznačne ustálil dôvod nepriznania odpočítania DPH v predmetnej veci a tento, s ohľadom na jeho povahu, podporili relevantnými skutkovými zisteniami vychádzajúcimi z daňovej kontroly pri akceptovaní a uplatňovaní takeého dôkazného bremena, aké zodpovedá zistenému dôvodu nepriznania odpočítania DPH.

42. Tomuto postupu správcu dane, resp. sťažovateľa potom musí zodpovedať aj odôvodnenie rozhodnutí príslušných orgánov finančnej správy a rozsah vykonaného dokazovania. Pri vykonávaní dokazovania pritom musí sťažovateľ dbať o to, aby žalobcovi nebolo znemožnené relevantnými dôkazmi preukázať svoje tvrdenia.

43. Vo vzťahu k namietanému spísaniu kasačnej sťažnosti osobou bez právneho vzdelania kasačný súd uvádza, že v danom prípade bola splnená zákonná podmienka povinného zastúpenia v zmysle § 449 SSP, keďže kasačná sťažnosť bola podpísaná JUDr. Martinom Oravcom, ktorý bol v predmetnom konaní poverený zastupovať sťažovateľa. V súvislosti s tým kasačný súd odkazuje aj na svoju rozhodovaciu činnosť vo veci sp. zn. 1SVs/4/2022 zo dňa 29. septembra 2022, a to konkrétne: „... ak kasačná sťažnosť obsahuje údaj o konkrétnom zamestnancovi alebo členovi sťažovateľa (napr. meno a priezvisko v kolónke „vybavuje/linka“), ktorý má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa

a tento zamestnanec alebo člen bol osobou oprávnenou konať za sťažovateľa písomne poverený na podanie kasačnej sťažnosti a zastupovanie sťažovateľa v kasačnom konaní, má sa za to, že sťažovateľ splnil podmienku povinného právneho zastúpenia podľa § 449 ods. 2 písm. a/ SSP.“

VI. Záverečné zhodnotenie a odôvodnenie rozsudku v časti trov

16. V zmysle vyššie uvedeného právneho posúdenia veci je možné uzavrieť, že správny súd vec správne právne posúdil, keď zrušil preskúmané rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Preto kasačný súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol podľa § 461 SSP.

17. O nároku na náhradu trov konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 SSP tak, že plne úspešnému žalobcovi priznal nárok na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov kasačného konania (§ 175 ods. 1 SSP). O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

18. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.